

Mál nr. 35/2015

M
og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar veghaldara S
og
vátryggingafélagið V v/ kaskótryggingar ökutækisins A.

Bifreið ekið á festingu fyrir umferðarskilti.**Gögn.**

1. Málskot, móttakið 27.1.2015, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags 9.2.2015, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Síðdegis 21.1.2015 ók málskotsaðili (hér eftir nefnd M) bifreið sinni A vestur Lækjargötu í Hafnarfirði og hugðist beygja til vinstri suður Suðurgötu. Kvaðst M hafa verið að horfa eftir umferð og á ekið yfir litla umferðareyju fyrir umferðarmerki á gatnamótunum, en hvorki skilti né staur hafi verið á umferðareyjunni. Skemmdir hafi orðið á höggvara A og jafnvel undir henni við það að A var ekið á festingu fyrir staurinn sem bar umferðarmerkið.

M kveður umferðarmerkið ekki hafa verið sjáanlegt á vettvangi og ljóst að búið hafi verið að fjarlægja það af undirstöðu sinni. Kveður M S bera ábyrgð á þeim aðstæðum sem voru á vettvangi og varð þess valdandi að tjón varð á A. Hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu S hjá V og úr kaskótryggingu A hjá sama félagi. X hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu S, en með tölvuskeyti til M hinn 22.1.2015 viðurkenndi félagið bótaskyldu úr kaskótryggingunni.

Álit.

Samkvæmt 2. mgr. 43. gr. vegalaga nr. 80/2007 skal veghaldari svo fljótt sem við verður komið eftir að hann hefur fengið vitneskju um skemmdir á vegi, sem hættulegar eru umferð, láta gera við þær eða merkja hina hættulegu staði þar til viðgerð hefur farið fram og skulu merkingar vera í samræmi við ákvæði umferðarlaga. Þá ber veghaldari vegar, sem opinn er almenningi til frjálstrar umferðar, ábyrgð á tjóni sem hlýst af slysi á veginum þegar tjónið er að rekja til gáleysis veghaldara við veghaldið og sannað er að vegfarandi hafi sýnt af sér eðlilega varkárni, sbr. 56. gr. vegalaga.

Af gögnum málsins er ekki ljóst hvernig umferðarskiltið hvarf af undirstöðu sinni á gatnamótunum, þar sem óhappið varð. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að S hafi átt tök á að gera ráðstafanir til að bregðast við hinum hættulegu aðstæðum á gatnamótunum, sbr. fyrrgreind fyrirmæli 2. mgr. 43. vegalaga. Skilyrði bótaskyldu skv. 56. gr. laganna eru því ekki fyrir hendi. Tjón M fæst því ekki bætt úr ábyrgðartryggingu S. V féllst á bótaskyldu úr kaskótryggingunni án fyrirvara um að ábyrgðin væri að einhverju leyti takmörkuð vegna undanþáguákvæða í vátryggingarskilmálum. Tjón á A bætist því að fullu úr kaskótryggingunni.

Niðurstaða.

Tjón á bifreiðinni A bætist ekki úr ábyrgðartryggingu S hjá V. Tjónið bætist að fullu úr kaskótryggingu A hjá V.

Reykjavík, 3. mars 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.